

BizkaIdatz VII.
Literatura Saria
(2014-2015)

“JARRAITZEKO PREST?
ORAIN ZURE TXANDA DA”

*Oinarriak barrukaldean

*Argazki
Kamera
Ana Urkiza*

Argazki kamera

Ana Urkiza

Bizkaiko Foru Alkuntzia
Diputación Foral de Bizkaia

© Ana Urkiza, 2014

© Edizioa: Bizkaiko Foru Aldundia. Kultura Saila

Antolatzailea: Bizkaiko Foru Liburutegia

Koordinatzaileak: Alex Oviedo eta Montsi Petralanda

Azala: Mikel Apodaka

Diseinua: Esti Bartolomé

Lehenengo edizioa: 2014ko urria

Inprimaketa: Gestingraf

Lege Gordailua: BI-1476-2014

I

Intzak argazki albuma dauka magalean, Maddiri begira dagoen arren. Gurutzetako ospitaleko 213. gelan daude ama-alabak. Bost orduko kirolfano-lanaren ondoren, erreduretan azal berria txertatu diote Maddiri. Laster esnatuko dela esan diote medikuek Intzari. Eta prest dago ohearen aldameneko aulkian, alaba esnatzen denerako.

Albumaren azalean “Pittuki eta Xon 2013” jartzen du; “Maddi eta Jon 2013” esan nahi du, etxekoek halaxe deitzen baitituzte Maddi eta honen neba nagusia.

Intzak etxeko argazki guztiak albumetara pasatzeko ohitura du. Argazkiei oina jartzen die, eta lehortutako loreak, leku ezberdinetako sarrera-txartelak, edo marrazkiren bat ere gehitzen die. Baita argazki bildumari dagokion izenburua ere.

II

Intzak, argazki albuma ireki, eta “Maddi sukaldean” titulua duen atalarekin egin du topo; irribarre goxoa marraztu zaio aurpegian. Maddik arrautzazko flana egiten ikasi zueneko argazkiak dira.

Euria ari zuen larunbat arratsalde hartan eta ez zen kalera ateratzeko giro.

—Ama, zergatik ez dugu sukaldean egiten? —proposatu zion Maddik.

Edurne, Maddiren izeba kuttunena, etxean zen. Eta Intza lisatzen ari zenez, Edurnek amantala jantzi eta baiezkoarekin erantzun zion ilobari.

—Zer egiten irakatsiko didazu, izeba? —luzatu zion Maddik Edurneri.

—Zuk zer nahi duzu ikasi? —buelatu zion izebak galdera, bai bazekien galdetu aurretik ere, Maddik prestatuta izango zuela jada erantzuna.

—Flana —erantzun zion Maddik zuzen zuzenean—. Flan dar-daratia prestatzen ikasi nahi nuke.

Eta osagaiak mahai gainera aterata, lehenbizi, flanaren ipurdiko karamelua egiten irakatsiko zion izebak. Lapikoaren hondora ur pixka bat eta azukrea bota eta, sutan jarri ondoren, ura urtzen eta azukrea erretzen utzi zuten. Usain goxoa zerion eltzeari eta Maddik, begiak itxita, karamelu egiten hasi berriaren usaina eskertu zuen.

—Karamelu bilakatzen ari den azukreak, azalera eroriz gero, zuloa egiten du —azaldu zion izebak—: hezurreraino, deskuidatuz gero.

—Baina niri sukaldean aritzea gustatzen zait-eta! —erantzun Maddik izebari, gustuko afizioak arriskuetatik salbu baleude bezala.

—Bai, sukaldean aritzea polita eta entretenigarria da baina kontu handia izan behar da suarekin —erantsi zion izeba Edurnek.

—Sua ez da txarra, ez da etsaia —azkendu zuen Maddik.

Intzak, lisaburdina alde batera utzi, argazki kamera eskuetan hartu eta, Maddi eta Edurneri argazkia atera zien, sukaldean, eskuetan sutatik atera berri zuten lapikoa zutela. Eta albumean itsasterakoan, argazkiaren oinean, “sua ez da txarra, ez da etsaia” idatzi zuen.

Intzak, albumeko argazkiari begira, Maddiren ilusioa gogoratu

du. Sukaldari gaztearen aurpegi alaiaren gainetik behatz erakuslea pasatu du, momentu hartako magia berreskuratu nahian.

III

Urte bete igaro da, jada, Maddi erre zenetik. Istripua izan zela ulertzeko denbora ez nahikoa, hala ere.

Eta, ordutik, Maddik ez du gehiago hitzik egin. Maddiren txan-txak, kantuak eta kontutxoak, lurrikara batek pitzatutako lurraren barrenean desagertu balira bezala da, eta Maddiren aita eta ama, haiekin batera.

Albumean aurrera eginda, Donibanen Maddi jaso zuen anbulantziaren argazkia agertzen da eta Donostiatik Gurutzetako ospitalera eramateko erabilitako helikopteroarena baita ere. Maddi pozik aineratu zen helikopteroan. “Zure lagunak ez bezala”, azaldu zion izeba Edurnek. Eta Maddik, une labur batez, berezia zela amets egin zuen.

Intzak ez zuen jakin zer esan, ez anbulantzian, ez helikopteroan.

Istripuak amesgaizto baten erdian lez harrapatu zuen, zer egin eta zer esan ez zekiela. Esnatu arte zain egotea erabaki izan balu bezala zen.

Aitatxori ere eztarrian kateatzen den negarrak hitzak jan zizkion. Eta Intza bakarrik sentitu zen; bakarrik anbulantzian; bakarrik helikopteroan. Zeren eta Maddi aitatxok salbatu zuen; aitatxok zaindu zuen alabatxoa bera agertu bitartean...

Maddiri bere lekuan egon nahiko zukeela esan nahi zion Intzak, berak ere min zuela, bihotza erreta sentitzen zuela... beranduegi zen, ordea, ahalegin orotarako.

Istripuak ez du trukerik onartzen, ez eta hitz berantik ere.

IV

Donibane Lohitzunera Maddiren izeba-osabekin, Jesus eta Elena aitaren lagunekin eta haien bi alabekin joan ziren. Hilabeteak egin zituzten irteera prestatzen, Jesusek, bere urtebetetze ospakizu-

nean, Donibane Lohitzuneko San Joan suak bereziak eta benetan ederrak direla esan zuenetik.

Eta Jesusek deskribatu bezalaxe izan zen: Donibaneko kaleak, argiak itzalita, magiaz jantzi ziren. Kale Nagusian barrena olio z betetako katilu txikiak ikus zitezkeen, gainaldean su motel eta dardarati baten jabe.

—Nik argazkiak egiteko aprobetxatuko dut! —esan zuela gogoratu du Intzak, eta masailetan behera malko pisutsu eta lodi batek egin dio bide.

Lantegian, hurrengo urteko egutegia egiteko, argazki lehiaketa iragarri berri zuten. Herri festei buruzkoak behar zuten izan. Eta San Joan sua, udaren sarrera iragartzeko, aukera ezin hobe zela iruditu zitzaion.

—Ama, baina ez al diguzu guri argazkirik atera behar? —galdetu zion Jonek, ama batera eta bestera zebilela ikusirik, galduta, kamera eskuan.

Intzak baietz, noski, beraiei ere aterako ziela. Nahiz eta burua eta kameraren begia, inguruko jai-giroari begira zituen.

Istripuaren ondoren, biziki saiatu den arren, Intzak ez du jaien hasieran bere seme-alabei elkarrekin ateratako argazkia aurkitze-

rik izan. Istripua gertatu aurrekoa, alegia. Zoriontsuak ziren aurreko minutuetakoa. Eta ezin izan du argazki hura albumean sartu. Sekula zorionekoak izan ez balira lez.

Une labur batez, argazkirik atera ere egin ote zien galdetu dio bere buruari; zalantzan jarri du. Ez da gogoratzen seme-alabei elkarren aldamenean jartzeko agindu, elkarri besoa lepotik luzatzeko keinua egin, eta irribarretxoak egiteko eskatu zienik.

V

Medikuak normala zela esan zien. Halako shock baten ondoren, ume batzuek hitz egiteari uzten diotela.

—Mingainak galdetzeko beldurra janzten du, beldurra beroki bat balitz bezala —azaldu zien.

Eta, orduan, medikuak, koadernotxo bat ekarri zion Maddiri, eta ipurdian borratzeko goma zuen arkatza.

—Zuk nahi duzuna zirriborratzeko —esan zion, beste azalpenik gabe.

VI

Jaia gaueko bederatzietan hasi zen. Musika-banda aurretik, umeak atzetik. Kale nagusian barrena hasi zen banda San Joan musikaren erritmora kaleak alaituz. Eta umeak, atzetik, su katiluen gainetik saltoka eta jauzika. Sua orpo atzean utziz.

Erraza zen katiluen gainetik aritzea, txikiak baitziren. Baina aurrekoarekiko distantzia errespetatu behar zen, eta denek batera egin behar zuten jauzi, musikaren konpasera.

“Zergatik ni?” izan zen Maddik koadernotxoan lehenbizikoz idatzi zuena.

Intzak ere, jada, galdera hura egin zion bere buruari. Suaren gainetik dantzatzen eta saltoka ari ziren ume guztien artean, zergatik Maddi?

—Istripua izan da, maitea, eta istripuak ez du begirik... —azaldu zion ahal bezala—. Zu hautatu zaitu, besterik gabe...

Maddi ez zen erantzunarekin lasai gelditu, ordea. Ez zuen konbentzitu. Eta koadernoko galdera amorru biziz zirriborratu zuen, azalpena eta istripua arkatzarekin desagerrarazteko.

Erantzunak Intza ere ez zuen konbentzitu, zeren eta, “hautatu” adimendunek hautatzen dutela konturatu zen, ez halabeharrik. Eta, istripua, zerbait izatekotan, halabeharra zen, beregain erantzukizunik hartzen ez duen ezbehar petrala.

VII

“Ez zen nire errua izan, ama” izan zen Maddiren bigarren esaldia.

Ez, ez zen Maddiren errua izan eta Intzak ondotoxo zekien. Norbaiten errua izatekotan, berea zela sentitzen zuen. Zeren eta non zegoen bera istripua gertatu zenean? Non zegoen “Maddik su hartu du! Maddik su hartu du!” garrasiak entzun zituenean? Une horretan, Intzak, eskuetan argazki kamera zuela gogoratzen du bakarrik...

Donibandarrek dantzan jarraitzen zuten, su katiluen gainetik saltoka eta jauzika... sua orpo atzean utziz...

“Maddik su hartu du!” garrasiak entzuten zituen Intzak eta ka-

lea, jendez mukuru, ezer gertatu ez balitz bezala... “Maddik su hartu du!”, eta jende olatu anabasa, kalean goitik behera... “Maddik su hartu du!”, eta Intzak Maddiren loredun soinekoa inondik inora ikusten ez... Suzko bola handi bat begiztatu zuen arte, eta haren gainean etzanda aita, eta Jon, gerritik lotuta zeraman jertsearekin sua itzali nahian...

Aitaren sabel azpian, udaberriko denboraldi berrian erositako kotoizko soineko loreduna ezagutu zuen Intzak. Eta, Maddiri, dendan soineko berria probatu zuenean, dotore asko zegoela esan ziola gogoratu zuen...

Intzari garrasi lehor batek erauzi zion barrua.

Intzak ez ditu istripuaren aurreko minutuak gogoratzen. Argazkiak ateratzen zebilela besterik ez. Baina istripuaren ondotikoak, minutuz minutu kontatu ahal izango lituzke.

Maddik, oster, ondo gogoratzen ditu istripuaren aurreko minutuak. Ondo pasatu zuen, korrika eta dantzan. Horregatik ez ditu istripuaren ondotikoak gogoratu nahi. Atzean utzi nahi ditu, orpoaren hondarrean.

VIII

Maddik bizitza normala egin ahal izango zuela esan zien medikuak Intza eta senarrari. Eskuineko besoa, bizkarra eta lepagaina harrapatu zizkiola suak. Eta lehen mailako erredurak zituen leku guztietan azala birlandatu beharko ziotela. Baina erredurak ez zirela hezurretaraino heldu eta Maddi onetik aterako zela.

“Atzeko mutila izan zen; katiluari ostikoa eman zion”, idatzi zuen Maddik koadernoan.

Maddik errua atzeko mutikoari egotzi zion. Katiluen gainetik dantzan eta jauzika ibiltzeko ilaran Maddiren atzean suertatu zen mutilari. Halaxe eman zion jakitera istripua aztertzeke galderak egitera etorri zitzaion poliziarari ere. Atzeko mutila izan zela. Baina ez zuela mutikoa zigortzerik nahi, bai bazekien, istripua izan zela.

Maddik ez zuen behin ere negarrik egin. Ezta garrasirik ere. Medikuari esan zion behin, ama gorroto zuela. Gorroto zuela trajea janztera derrigortzen zuelako, egunero pilulak irentsi arazten zizkiolako eta zauriak garbitzerakoan min egiten ziolako.

Medikuek traje berezi bat egin zioten Maddiri, surfean egiteko erabiltzen diren horietakoa. Arrosa kolorekoa. Halaxe agertzen da albumeko argazkian.

Trajeari esker, bizkarreko eta besoko azala zornaduretatik salbu dauka Maddik eta ikastolara ere joan daiteke.

Intzak, gauetan, Maddiri behar dituen sendaketak egin ondoren eta alaba lo gelditzen denean, negar egiten du isilean. Gizonaren aldamenean, batzuetan; bakarrik, besteetan.

Intzak negar egiten du, garrasi ez egiteagatik. Amesgaiztotik noiz esnatuko den galdezka, bihotza sendatuko ote zaion jakin nahian.

“Ez dut istripuaz hitz egin nahi. Ez zen gertatu behar”.

Halaxe idatzi zuen Maddik, azken ebakuntza baino lehen. Eta zubi bat marraztu zuen.

Zubia, orain, albumean dago. Intzak hantxe itsatsi baitzuen, Maddiren erre ondoko lehenbiziko eskola egunean ateratako argazkiarekin batera.

Zubiak iragana eta etorkizuna adierazten zituela esan zien medikuak Maddiren gurasoei; balitekeela, baita, eraiki nahian ari zen bide berria izatea...

IX

Maddik begiak ireki ditu. Esnatu egin da. Intzak begiak xukatu eta muxu eman dio kopetan. Harridura aurpegia jarri du Maddik. Ulertzen ez duenarena. Edo ikusten duena gustatzen ez zaionarena. Amak begiak gorrituta dauzka.

Intzak albuma erakutsi dio alabari. Maddi lo zegoen bitartean erantsitako azken argazkiak daude albumean.

—Gustatzen?

Maddik ez du amaren galdera erantzun nahi. Ez du albumaz ezer jakin nahi. Eta are gutxiago argazkiez. Iaz, lantegiko lehiaketan, amak ez zuen irabazi. Eta ez du ulertzen. Ez du ulertzen zergatik aritu zen argazkiak ateratzen, lehiaketa irabazteko ez bazen. Eta ez du ulertzen zergatik aritu zen San Joan egunean argazkiak ateratzen, istripua harrapatzeko ez bazen.

X

Maddik amari eskutik heldu dio.

Amak ez zuen istripua ikusi. Amaren kamerak ez zuen istripua harrapatu. Amak dena dokumentatuta eduki nahiko zukeen, baina orain berandu da. Ezin da albuma osatu. San Joan jai haiek joan ziren.

Maddik, amari begitartera begiratu eta, argazki albuma hartu dio. “Ez egin negarrik, ama” esan nahi izan dio, ahotsik atera ez zaion arren. Maddik ulertu du azkenean: ezamak ez berak ez zuten istripua ikusi. Ama eta biak dira erantzunik gabeko galderak orpo-joka dituztenak.

San Joan bezperako argazkiak dauden orrialdea zabaldu eta kale nagusiko katiluen gainean jarri du Maddik behatza, su dardaratiak itzali nahiko balitu bezala. Suak ez dio behatzik erre.

“Ederra da sua” idatzi du bere koadernoan. Eta negar zotinka hasi da.

*Ana Urkizaren ipuin honi amaiera gehitu nahi izanez gero, hurrengo orrialdeko oinarriak irakur itzazu.

BizkaIdatz VII. Literatura Saria (2014-2015) - Deialdiko Oinarriak

“JARRAITZEKO PREST? ORAIN ZURE TXANDA DA”

Bizkaiko Foru Aldundiko Kultura Sailak, Bizkaiko Foru Liburutegiaren bitartez, Bizkaidatz literatura-sariaren, “Jarraitzeko prest? Orain zure txanda da” lelopean, helburu nagusitzat du bizkaitarren sormen literarioa bultzatzea eta nazioarteko bi egun esanguratsu ospatzea: Liburuaren Nazioarteko Eguna (apirilak 23) eta Liburutegien Nazioarteko Eguna (urriak 24).

Parte hartzaileak

1) Hamasei urtetik gorako pertsona fisiko orok eman dezakete izena sarian. Horretarako, jatorrizko lanak aurkeztu behar dira, hau da, aurretiaz argitaratu gabeak: ez zati bat, ez osorik. Lehiaketan parte hartzeak esan nahi du oinarriak guztiz onartzen direla.

Adingabeentzako eskabideak haien guraso-ahala edo legezko ordezkaritza duten pertsonak berretsiko eta sinatuko dituzte. Edonola ere, adingabeak bete behar ditu le-
rrokadetan ezarritako baldintzak.

2) Gaztelaniazko atalean parte hartzen duten egileek gutxienez baldintza hauetako bat bete beharko dute:

Bizkaian jaioak izatea edo, bestela, auzotasun administratiboa bertan izatea deialdiko oinarriak bildutako foru dekretua argitaratzen denean Bizkaiko Aldizkari Ofizialean edo deialdiko oinarriak argitaratu aurretik, urtebetez gutxienez, Bizkaian izatea auzotasun administratiboa.

3) Ezin dute BizkaIdatz honen deialdian parte hartu deialdi honen aurre-aurreko bi edizioetatik edozeinetan lehen edo bigarren sariaren irabazleak izan zirenak.

Hori gorabehera, pertsona irabazle horiek aukera dute BizkaIdatzzen parte hartzeko saria jaso ez zuten modalitatean (euskaraz edo gaztelaniaz).

Obren betebeharrak

1) Sari honetan parte hartu nahi dutenek kontaketa literario bat idatzi behar dute, egungo bi idazlek —batak euskaraz eta besteak gaztelaniaz— proposatutako bi hasieretatik abiatuta. Parte-hartzaile bakoitzak nahi duen beste lan aurkez dezake, betiere, idazleek idatzitako kontakizunaren hasierara, pertsonaietara eta bertan planteatzen diren egoeretara egokitzen badira.

2) Parte hartzen duten egileek euskarazko edo gaztelaniazko narrazioak aurkez ditzakete, eta, epaimahaiak horrela erabakitzen badu, atal bietan izan daitezke irabazle.

3) Narrazioek, gutxienez, **16 orrialdeko luzera izan beharko dute, eta, gehienez, 20 orrialdekoa**. “Times” edo “Arial” letra erabili beharko da, alde bakarrean eta A4 tamainako orrietan idatzita. Eta honako ezaugarri hauek gorde behar dituzte: gorpuzka, 12; espazioa, bikoitza; gutxienez 25 lerro eta gehienez 32 lerro orrialde bakoitzean, eta lerro bakoitzean, gutxienez, 70 karaktere, salbu eta ortografiatzeko zeinu jakin batzuen aplikazioak suposa ditzakeen salbuespenak.

4) Lehiaketa honetara aurkeztuko diren kontaketek derrigorrez bete behar dute otsailaren 18ko 4/2005 Euskal Legeak eta indarrean dauden gainerako legezko xedapek ezarritakoaren araberrako emakumeen eta gizonen berdintasun printzipioa.

Aurkezteko epea, lekua eta modua.

1) **2015eko otsailaren 20ko eguerdiko 13:30etan** bukatuko da lanak jasotzeko epea.

2) Eskabideak eredu ofizialean (BI 1) aurkeztuko dira eta eskabide orri bat bete beharko da aurkeztutako kontakizun bakoitzeko. Eredu hori <http://www.bizkaia.net/kulturadirulaguntzak> webean eskuratu daiteke eta Bizkaiko Foru Liburutegian aurkeztuko da, hurrengo lerroetan zehazten diren gainerako agiri eta zehaztapenekin batera:

- Eskatzailearen NANaren fotokopia eta eskatzailea adingabea denean, bere ordezkari legalarena ere, baita legezko ordezkaritza hori egiaztatzen duen dokumentazioa ere.

- Obraren lau (4) ale. Ale horiek ez dira sinatu behar, orriak zenbakiturik izan behar dituzte, kontakizunaren izenburua izango dute eta egilearen inolako identitaterik gabe.

- Parte-hartzailearen ohar biografiko txiki bat, nahi izanez gero.

- Bizkaitik kanpo jaioak izanez gero eta gaztelaniazko modalitatean aurkezten direnek bakarrik erroldatze-agiriaren fotokopia.

- Eskatzaileak Bizkaiko Lurralde Historikotik kanpo erroldatuta daudenean zerga egoitza duten lurraldean, zerga obligazioak eta Gizarte Segurantzarekikoak beteta dituztela egiaztatzeko agiriak.

3) Bizkaiko Foru Liburutegian aurkeztu behar dira obrak: Diputazio kalea, 7, 48008 Bilbo. Hala ere, lanak aurkezteko, berdin baliatu daiteke 1992ko azaroaren 26ko 30/1992 Legearen 38.4 artikulua ezartzen dituen moduetariko edozein (Herri Administrazioen eta Prozedura Administratibo Erkidearen Araubide Juridikoari buruzko Legea).

Epaimahaia

1) Epaimahaia literaturaren eta kulturaren munduko pertsona famatuek osatuko dute, eta haiek emango dituzte sariak, sarira aurkezturiko lanak aztertu ondoren eta honako irizpide hauen arabera: proposaturiko kontakizunarekiko jarraipena eta bata-

sunak (5 puntu gehienez), kalitate literarioa (3 puntu gehienez) eta istorioa garatzen izan niko sormena (2 puntu gehienez). Horren arabera, irabazle suertatu diren kontakizunen ebazpen-proposamena egingo dute.

Kultura Sailaren ebazpen baten bitartez izendatuko da epaimahaia, eta Bizkaiko Aldizkari Ofizialean argitaratuko da.

Saria

1) Irabazleei sari hauek banatuko zaizkie, bai euskaraz aurkezturiko lanetan bai erdaraz aurkezturikoetan: Lehenengo saria: 1.500 euro eta diploma. Bigarren saria: 500 euro eta diploma. Finalista: diploma. Aurreko atalean agertzen diren sari ekonomikoei atxikipen fiskalak egingo zaizkie, legeak ezartzen duenarekin bat.

2) Adingabeek sariren bat lortuko balute, legezko ordezkaria izango da —eta ez adingabea— jasotako kopuru ekonomikoaren onuraduna.

3) Saritutako lanak osorik argitaratuko dira **2015ko apirilaren 23an**, Liburuaren Nazioarteko Eguna ospatzeko.

4) Epaimahaiko kideen iritziz lehiaketara aurkeztutako lan guztien artean batek ere ez baditu beharrezko baldintzak betetzen edo balorazioan ez bada puntuazio nahikorik eskuratu, saria eman gabe geratu ahalko da.

5) Kultura Sailean eskumena duen organoak sarituen berri jasotzen duen ebazpena emango du, epaimahaiaren proposamenaren arabera. Ebazpen hori posta ziurtatu bidez jakinaraziko zaie parte-hartzaile guztiei, eta Bizkaiko Aldizkari Ofizialean ere argitaratuko da.

Saritutako egilearen betebeharrak

1) Saridunek eurek joan behar dute sariak banatzeko ekitaldira, eta ezingo balu-

te joan, berriz, ordezkari bat bidali beharko lukete. Ekitaldia 2015ko apirilaren 23an egingo da, Bizkaiko Foru Liburutegiak Liburuaren Nazioarteko Eguna ospatzen duela baliatuz. Gainera, saria jaso duen kontakizuna euskarri informatikoan eman behar dute.

2) Saria ordaintzen denetik aurrera, hurrengo bost urteetan Bizkaiko Foru Aldundiak bakarrik izango ditu saritutako lanak erreproduzitu, banatu eta saltzeko eskubi-deak, eta sariaz aparte ez du beste ordainketarik egin beharko, saria baita ordainsari osoa eta bakarra.

3) Editatutako material guztietan eta diru-laguntza jaso ondoren egindako jendaurreko agerpen guztietan Bizkaiko Foru Aldundiaren babesa agerraraztea. Horretarako, Bizkaiko Foru Aldundiaren erakunde-irudiak ezarritako elementuak baliatuko dira nahitaez, eta logotipoaren aldamenean esaldi hau agertuko da hitzez hitz:

“Ekintza honek Bizkaiko Foru Aldundiaren laguntza jaso du”

edo

“Bizkaiko Foru Aldundiak babestutako ekintza/Actividad subvencionada por la Diputación Foral de Bizkaia”.

Bestelakoak

Saririk jasotzen ez duten lanak Foru Liburutegian jaso ahal izango dira (Diputazio kalea, 7, 48008 Bilbo), **2015ko maiatzaren 29ra arte**. Epe horren barruan jasotzen ez badira, ulertuko da egileek ez dituztela berreskuratu nahi; beraz, Bizkaiko Foru Aldundiak ez du inolako erantzukizunik izango lan horien gainean.

Foru dekretu hau dela-eta sortutako zalantza edo kontsulta guztiak argitzeko beharrezkoa den laguntza teknikoa edo aholkularitza eskainiko ditu Bizkaiko Foru Aldun-

diko Argitalpenen eta Kultura Jardueren Atalak. Horretarako, helbide hau dago web orrian: <http://www.bizkaia.net/laguntzaileKultura>

Oinarri hauek jasotzen dituen foru dekretua Bizkaiko Aldizkari Ofizialean eta www.bizkaia.net/kulturadirulaguntzak web-orrian argitaratuko da.

BIZKAIKO FORU ALDUNDIA/ DIPUTACIÓN FORAL DE BIZKAIA
KULTURA SAILA • BIZKAIKO FORU LIBURUTEGIA

Diputazio kalea 7 • 48008 Bilbo
Tel. 94 406 77 02 • Fax 94 406 70 84

www.bizkaia.net/foruliburutegia